

Emlâk Vergisi Kanunu tasarısının Millet Meclisince kabul olunan metni ve Cumhuriyet Senatosu İçişleri, Malî ve İktisadi İşler ve Bütçe ve Plân komisyonlarından 4 er üye alınmak suretiyle kurulan Geçici Komisyon raporu (Millet Meclisi 1/332; Cumhuriyet Senatosu 1/1130)

(Not : Millet Meclisi S. Sayısı : 202)

*Millet Meclisi
Genel Sekreterliği
Kanunlar Müdürlüğü
Sayı : 1784*

1 . 7 . 1970

CUMHURİYET SENATOSU BAŞKANLIĞINA

Millet Meclisinin 29 . 6 . 1970 tarihli 115 nci Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek açık oy ile kabul edilen, Emlâk Vergisi kanunu tasarısı, dosyası ile birlikte sunulmuştur. Saygılarımla.

*Fikret Turhangil
Millet Meclisi Başkanı V.*

Not : Bu tasarı 20 . 5 . 1970 tarihinde Başkanlıkça İlk Komisyona havale edilmiş ve Genel Kurulun 27, 28 ve 29 . 6 . 1970 tarihli 113, 114 ve 115 nci birleşimlerinde öncelik ve ivedilikle görüşülerek kabul edilmiştir. (Millet Meclisi S. Sayısı : 202)

Geçici Komisyon Raporu

*Cumhuriyet Senatosu
Geçici Komisyonu
Esas No: 1/1130
Karar No: 3*

7 . 7 . 1970

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisinin 29 . 6 . 1970 tarihli 115 nci Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek açık oy ile kabul edilen, Emlâk Vergisi kanunu tasarısı, Komisyonumuzun 6 ve 7 Temmuz 1970 tarihli birleşimlerinde, ilgili Hükümet temsilcileri de hazır buldukları halde tetkik ve müzakere olundu.

I - Halen uygulanmakta olan Bina, Bahran ve Savunma Vergileri ile Arazi Vergisinin yerine kaim olmak üzere hazırlanmış bulunan tasarı; bina ve arazilerin, vergi değeri esasına göre ve mükelleflerin beyanına dayanan bir usulle vergilendirilmesi suretiyle, modern ve etkili bir uygulamanın gerçekleştirilmesini öngörmektedir.

Bugünkü vergi sistemimizde, binalar irat esasına, arazi ise servet değeri esasına göre vergilendirilmektedir. Genel olarak, Emlâk Vergisi sistemlerinde, bu ölçülerden sadece birisi uygulanmaktadır. Memleketimizde de, Bina ve Arazi vergilerinin, reel ve mahallî olmak bakımından aynı mahiyette bulunmaları itibarıyla birleştirilmeleri ve aynı esasa göre vergilendirilmeleri, modern bir uygulamanın sağlanması bakımından zarurî bulunmaktadır.

Bu tasarıda, her türlü emlak neveleri için mükellefiyetin esası, vergi değeri kavramına dayandırılmıştır. Vergi değeri, mükellefin beyanda bulunduğu tarihte emlakın normal alım - satım değeri olarak tanımlanmıştır. Rayiç değer şeklinde bilinen bu değerlendirme tekniği, servetleri değerlendirmede en çok kullanılan bir tekniktir. Halen Federal Almanya Emlâk Vergileri sisteminde bu teknik kullanılmaktadır.

Kalkınma halindeki ülkelerde dinamik bir iktisadi denge söz konusudur. Merkezî Hükümetin ve mahallî idarelerin enfastrüktür yatırımları ve diğer harcamaları emlak değerinde daimî bir değişiklik meydana getirmektedir. Buna mukabil, benzeri değişiklikler aynı nisbet ve ölçüde emlak iratlarında görülmeyebilmekte; ayrıca binalarda zaman zaman uygulanan kira tahditleri rejimi, irat esasına dayanan Bina Vergilerinde büyük haksızlıklar yaratabilmektedir. Bundan başka, sahibi tarafından kullanılan emlak için irat takdiri de her zaman güçlülere yol açmaktadır.

Servet değerine dayandırılan vergi değeri birçok bakımlardan üstünlüklere ve yukarıda kısaca temas edilen güçlükleri bertaraf edici bir niteliğe sahip bulunmaktadır. Emlâk Alım ve Veraset ve İntikal vergilerinde rayiç değer ve Gelir ve Kuramlar vergilerinde de bu kavramın benzeri olan emsal bedelinin muhtelif amaçlarla kullanıldığı dikkate alınrsa, vergi sistemimizde bir nevi oto-kontrol düzeninin ilk adımı bu reformla atılmış olacaktır. Diğer taraftan, daha önce Komisyonumuzca kabul edilerek Genel Kurula sunulmuş bulunan «Finansman kanunu tasarısı» nda yer alan «Gayrimenkul Değer Artışı Vergisi» nde de rayiç değer esasını benimsendiğinden, bu suretle emlakla ilgili bütün vergilerde aynı ölçü kabul edilmiş olmaktadır.

Tasarının getirdiği diğer önemli bir yeniliği de, tahrir usulünün terk edilerek mükelleflerin beyanına dayanan bir usulün benimsenmesi teşkil etmektedir.

Bugüne kadar uygulanan tahrir usulü, gerek mükellefler, gerekse idare için son derece masraflı ve külfetli olduğu kadar, modern vergicilik görüşlerine de aykırı bir tekniktir. Vergi Usul Kanununun on yılda bir genel tahrir yapılmasına ilişkin âmir hükmüne rağmen, 1937 yılından beri memleketimizde genel tahrir yapılamamıştır. Yurt sathına yayılmış milyonlarca gayrimenkul biriminin tahriri uzun yılları almakta ve takdir edilen irat veya kıymetlere yapılan itirazlar dolayısıyla işlemler sonuçlandırılmamaktadır. Bu durumdan, geçmiş yıllar vergilerini toplu ödemek zorunda kalan mükellefler kadar, gelir temininde geciken mahallî idarelerimiz de şikâyet etmektedirler. Beyan usulü ile bu şikâyetlere son verilmesi düşünülmektedir.

Vergi sistemimizde genellikle benimsenmiş olan ve vergi değeri ölçüsünün kullanıldığı diğer vergilerimizde de uygulanmakta bulunan beyan usulünün emlak vergilerinde de uygulanması modern ve ileri bir adım teşkil edeceği kadar, diğer vergilerle organik bir bağlantı da kurulmuş olacaktır.

Yukarıda özetle arz edilen hususları ihtiva eden tasarı, Komisyonumuzca da uygun mütalâa edilmiş ve benimsenmiştir.

II - Millet Meclisi metninde Komisyonumuzca yapılan değişiklikler :

1. Daimî muafıklara ilişkin 4 ncü maddenin (a) fıkrasında, üniversitelerin kanunla kurulmuş olması yeter şart olarak görüldüğünden, «özel bütçe ile idare edilen» ibaresi metinden çıkarılmış ve fıkra bu değişikliğe göre yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin (d) fıkrasında ise, sözü edilen kantinlerin «askerî kantinler» olduğunu belirtmek üzere gerekli değişiklik yapılmıştır.

2. Geçici muafıkları gösteren 5 ncü maddenin (c) fıkrasına yapılan bir ilâve ile; deprem, su basması, yangın gibi âfetlerin vukubulduğu bölgelerde kamu kuruluşlarına, ilgili kanunlarına

göre inşa olunup hak sahiplerine teslim edilen binaların, «devir tarihi» nden itibaren on yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılmaları suretiyle, geçici muafiyetin tam olarak uygulanması sağlanmıştır.

3. 6 ncı maddede sözü edilen değer, «vergi değeri» olduğundan metne gerekli ilâve yapılmıştır.

4. 7 ncı maddeye eklenen üçüncü fıkra ile, bir ilçe hudutları içindeki, bir mükellefe ait binaların vergi değerlerinin aynı matrahta birleştirileceği hükmüne bağlanmış; böylece, toplam vergi değerleri aynı, fakat sayıları farklı binalara sahip bulunan mükellefler arasında meydana gelmesi muhtemel olan adaletsizliğin önlenmesi düşünülmüştür.

Ayrıca, maddeye ilâve edilen son fıkra ise, beyan usulünün uygulandığı diğer vergilerle bir paralellik kurmak maksadına mâtufl bulunmaktadır.

5. — 8 ncı maddede sözü edilen nisbetler, matrahlara göre uygulanacağından, madde metni bu esasla ifade edecek şekilde yeniden düzenlenmiştir.

6. — Beyan esasını getiren 10 ncü maddenin sonunda yer alan (Devletin muafiyetten faydalanması hali hariç) ibaresi; Devlete ait binaların değerlerinde meydana gelebilecek değişikliklerin takibine imkân vermek maksadıyla ve ayrıca, temizleme ve aydınlatma harcalarına esas olacak matrahları tesbit bakımından, bugünkü uygulama da dikkate alınarak metinden çıkarılmış ve Devlete ait binalar için beyanname verilmeye devam olunması uygun görülmüştür.

7. — 12 ncü maddenin ikinci fıkrasında yer alan «parsellenmiş arazi» tâbirinin şümulünü sarihâten belirtmek üzere, bir arazinin arsa kabul edilebilmesi, «belediyece parsellenmiş» olması şartına bağlanmıştır.

8. — 13 ncü maddenin ilk satırındaki «vergisinin» kelimesi, doğru şekliyle «vergisini» olarak düzeltilmiştir.

9. — Arazi vergisindeki daimî muafıhları gösteren 14 ncü maddenin (a) fıkrası, 4 ncü maddenin (a) fıkrasında yapılan değişikliğe paralel olarak yeniden düzenlenmiştir.

10. — 15 ncü madde redaksiyon bakımından değişikliğe tâbi tutulmuştur.

11. — Daha önce, Bina Vergisinin matrahını tanımlayan 7 ncı maddeye eklenen fıkralar, Arazi Vergisinin matrahına ilişkin 17 ncı maddeye de ilâve edilmiştir.

12. — Matrahlara göre Arazi Vergisinin nisbetlerini gösteren 18 ncü maddedeki rakamların sıralanışında tesbit edilen hatalar düzeltilerek, madde metni yeniden düzenlenmiştir.

13. — 20 ncü maddenin sonunda yer alan (Devletin muafiyetten faydalanması hali hariç) ibaresi, daha önce 10 ncü maddede yapılan değişiklik gerekçesiyle ve ayrıca Devlete ait arazilerin ihtilâf konusu olması halinde, verilmiş bulunan beyannamenin, gerçek durumu aksettirebileceği dikkate alınarak metinden çıkarılmıştır.

14. — Arazi Vergisinin tarh ve tahakkukunu düzenliyen 21 ncü maddenin ilk fıkrasındaki «mükellefin beyanı üzerine» ibaresinin bu madde içinde yer alması uygun görülmediğinden metinden çıkarılmıştır.

15. — 23 ncü maddenin (a) fıkrasında «... Mayıs» kelimesinden sonra konulmuş bulunan (virgül) işareti kaldırılmıştır.

16. — 29 ncü maddenin son fıkrasına yapılan bir ilâve ile, tarım arazisinin vergi değerinin tesbitinde arazinin potansiyel hâsilasının da «ayrıca» nazara alınacağı belirtilmiştir.

17. — Bina ve arazilerin başkalarına devir ve ferağının yapılabilmesi ve üzerinde aynı bir hak tesis ve ref'edilebilmesi için, Bina ve Arazi vergilerinin ödenmesini veya tarhiyat ihtilâflı ise yapılan tarhiyat miktarı kadar bir meblâğın emaneten yatırılmasını öngören 30 ncü maddenin son fıkrası hükmü benimsenmekle beraber, yapılan bir ilâve ile, «Hazine tahvili veya banka teminat mektubu» nun da emaneten yatırılabilmesi sağlanarak fıkra hükmü, mükellefler lehine genişletilmiştir.

18. — 31 ncü maddenin matlabında yer alan «... ve zamanaşımı» ibaresi, madde muhtevası ile ilgili görülmediğinden tayıy edilmiştir.

19. — 35 nci maddedeki «V. U. Kanunu» ibaresi, «Vergi Usul Kanunu» şeklinde açık olarak yazılmıştır.

20. — 38 nci maddenin sonuna eklenen bir fıkra ile, halen 4759 sayılı Kanunun 3 nci maddesinin (C) bendi gereğince, il özel idarelerinin vergi hâsılatının yüzde 3 ü nisbetinde «köy idareleri sermaye payı» olarak İller Bankasına yapılmakta olan ödemenin, yine aynı nisbette uygulanacağı sarahaten ifade edilmiştir.

21. — Muamelelerde kolaylık sağlamak üzere Emlâk Vergisinin hesaplanmasında lira kesirlerinin nazara alınmaması uygun görüldüğünden 39 ncu maddede gerekli değişiklikler yapılmıştır.

22. — Metne «Bina ve Arazi vergilerinde zamanaşımı süresinin başlangıcı» matlabı altında 40 nci madde olarak ilâve edilen bir hükümlerle, Hazine zararını önlemek için, beyan dışı kalan bina ve araziye idarece muttali olduğu tarihi takibeden yılın başından itibaren beş yıllık zamanaşımı süresinin başlayacağı kabul edilmiştir.

23. — Millet Meclisi metninin 40 nci maddesi Komisyonumuzca eklenen madde dolayısıyla 41 nci madde olarak kabul edilmiştir.

24. — Geçici 1 nci maddede yapılan değişikliklerle; 5 nci maddenin (b) fıkrasındaki geçici muaflik hükümlerinin, daha önce turizm muafiyeti almış binalar hakkında da uygulanması temin edilmiş; ve ayrıca, 6188 sayılı Kanunun 13 nci maddesi ve 206 sayılı Kanun ile geçici muafiyet almış binalar, bu maddenin kapsamına alınmıştır.

Maddenin son kısmında yer alan «28 . 2 . 1970» tarihi, doğru şekliyle ve «28 . 2 . 1971» olarak düzeltilmiştir.

Diğer taraftan, maddeye ikinci fıkra olarak eklenen bir hükümlerle de, 1833 sayılı Arazi Vergisi Kanunu ile ek ve tadilleri gereğince tanınan geçici muafiyetler saklı tutulmuştur.

25. Geçici 3 nci maddede yer alan «28 . 2 . 1970» tarihi, «28 . 2 . 1971» şeklinde düzeltilmiştir.

26. Yürürlük ve yürütmeye mütedair maddelerin numaraları değiştirilmiş ve 42 ve 43 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.

III - Millet Meclisi metninin 1, 2, 3, 9, 11, 16, 19, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 33, 34, 37, geçici 2 ve geçici 4 nci maddeler Komisyonumuzca da aynen kabul edilmiştir.

IV - Tasarımın, önemine ve mahiyetine binaen Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmesi hususunda istemde bulunulması kararlaştırılmıştır.

Genel Kurulun tasviplerine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip
Ankara	Gaziantep	Balıkesir
Y. Köker	İ. T. Kutlar	N. Demirel
Ankara	Cumhurbaşkanınca S.Ü.	Erzincan
İ. Yetiş	H. Aydın	Söz hakkım mahfuz. F. Baysoy
Muş	Siirt	Tabii Üye
İ. Bingöl	A. Kavak	S. Özgür
	Toplantılarda bulunmadı	Toplantılarda bulunmadı
Tokat	Tunceli	Yozgat
A. Altuntaş	A. Bora	Söz hakkım mahfuz. S. Artukmaç
	Toplantılarda bulunmadı	

MİLLET MECLİSİNİN KABUL ETTİĞİ METİN

EMLÂK VERGİSİ KANUNU TASARISI

BİRİNCİ KISIM

Bina Vergisi

BİRİNCİ BÖLÜM

Mükellefiyet

Mevzu :

MADDE 1. — Türkiye sınırları içinde bulunan binalar bu kanun hükümlerine göre Bina Vergisine tabidir.

Bina tâbiri :

MADDE 2. — Bu kanundaki bina tâbiri, yapıldığı madde ne olursa olsun, gerek karada gerek su üzerindeki sabit inşaatın hepsini kapsar.

Bu kanunun uygulanmasında Vergi Usul Kanununda yazılı bina müteimmimleri de bina ile birlikte nazara alınır.

Yüzer havuzlar, sair yüzer yapılar, çadırlar ve nakil vasıtalarına takılıp çekilebilen seyyar evler ve benzerleri bina sayılmaz.

Mükellef :

MADDE 3. — Bina Vergisini, binanın maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa binaya malik gibi tasarruf edenler öder.

Bir binaya müşterek mülkiyet halinde malik olanlar, hisseleri oranında mükelleftirler. İştirak halinde mükellefiyette malikler vergiden müteselsilen sorumlu olurlar.

İKİNCİ BÖLÜM

Muaflık ve istisnalar

Daimî muaflıklar :

MADDE 4. — Aşağıda yazılı binalar, kiraya verilmemek şartıyla Bina Vergisinden daimî olarak muaftır. (Aşağıdaki (a) ve (b) fıkraları için kiraya verilmeme şartı aranmaz.)

a) Katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere, köy tüzel kişiliğine ve kanunla kurulup özel bütçe ile idare edilen üniversitelere ait binalar ile Devlete ait binalar;

b) İl özel idarelerine, belediyelere ve köylere ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseselere ait;

aa) Su, elektrik, havagazı, mezbaha ve soğuk hava işletme binaları;

bb) Belediye sınırları içindeki yoleu taşıma işletme binaları ve kapalı durak yerleri;

c) Köylere ve köy birliklerine ait tarım işletme binaları (soğuk hava depoları, içmeler ve kaplıcalar) ile bunlar tarafından köylünün umumi ve müşterek ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla işletilen hamam, çamaşırhane ve değirmenler ve köy odaları;

d) Ordu evleri, askerî gazinolar ve kantinler ile bunların müstemilâtı;

GEÇİCİ KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİN

EMLÂK VERGİSİ KANUNU TASARISI

BİRİNCİ KISIM

Bina Vergisi

BİRİNCİ BÖLÜM

Mükellefiyet

Mevzu :

MADDE 1. — Millet Meclisi metninin 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Bina tâbiri :

MADDE 2. — Millet Meclisi metninin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Mükellef :

MADDE 3. — Millet Meclisi metninin 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Muaflık ve istisnalar

Daimî muaflıklar :

MADDE 4. — Aşağıda yazılı binalar, kiraya verilmemek şartıyla Bina Vergisinden daimî olarak muafır. (Aşağıdaki (a) ve (b) fıkraları için kiraya verilmeme şartı aranmaz.)

a) Katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere, köy tüzel kişiliğine, kanunla kurulan üniversiteler ve Devlete ait binalar;

b) İl özel idarelerine, belediyelere ve köylere ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseselere ait :

aa) Su, elektrik, havagazi, mezbaha ve soğuk hava işletme binaları;

bb) Belediye sınırları içindeki yolu taşıma işletme binaları ve kapalı durak yerleri;

c) Köylere ve köy birliklerine ait tarım işletme binaları (soğukhava depoları, içmeler ve kaplıcalar) ile bunlar tarafından köylünün umumi ve müşterek ihtiyaçlarını karşılamak maksadiyle işletilen hamam, çamaşırhane ve değirmenler ve köy odaları;

d) Ordu evleri, askerî gazino ve kantinler ile bunların müstemilâtı;

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

e) Kamu menfaatlerine yararlı derneklere ait binalar. (Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmiş bulunmamaları şartıyla;)

f) Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık merkezi, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları ile korunmaya muhtaç çocukları koruma birlikleri tarafından vücuda getirilen yurtlar, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler ve kreşler;

g) Dinî hizmetlerin ifasına mahsus ve umuma açık bulunan ibadethaneler ve bunların müştemilâtı;

h) Zirai istihsalde kullanılmak şartıyla makina ve alet depoları, zahire ambarları, samanlıklar, arabalıklar, ağıllar, ahırlar, kümesler, kurutma mahalleri, böcekhaneler, serler (Seralar) ve benzeri binalarla, işçi ve bekçi bina, kulübe ve barakaları;

i) Su ürünleri müstahsillarının istihsalde kullandıkları ağ ve alet depoları, kayıkhaneler, denizlerde ve göllerdeki işçi ve balıkçı kulübe ve barakaları;

(Yukarda «h» ve «i» fıkralarında yazılı binaların bir kısmı ikamete ve bir kısmı da mezkûr fıkralarda yazılı maksatlara tahsis edilmiş bulunduğu takdirde vergi, yalnız ikamete tahsis olunan kısım için uygulanır.)

j) Umuma tahsis edildiği Maliye Bakanlığınca kabul edilen rıhtım, iskele, dalgakıran ve bunların mütemmimleriyle demiryolları ve köprü, rampa ve tünel, yeraltı ve yerüstü geçitleri, peron, alimantasyon tesisleri, iskele ve istasyon binaları ile yolcu salonları, cer ve malzeme depoları gibi demiryolu mütemmimleri, (diğer depolar, antrepolar, müstakil lojman ve müstakil idarähane binaları mütemmim sayılmaz.)

k) Her nevi su bentleri, baraj, sulama ve kurutma tesisleri;

l) Yabancı devletlere aidolup elçilik ve konsolosluk olarak kullanılan binalar ile elçilerin ikametine mahsus binalar ve bunların müştemilâtı (Karşılıklı olmak şartıyla.) ve merkezi Türkiye'de bulunan milletlerarası kuruluşlara, milletlerarası kuruluşların Türkiye'deki temsilciliklerine ait binalar;

m) Genel eğitime ve kamu menfaatlerine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ait binalar (derneklerde kazanç temini gayesi bulunmamak ve vakıflarda vakıf senedindeki cihete tahsis edilmek şartıyla)

n) Enerji nakil hatları ve direkleri;

Geçici muafıllıklar :

MADDE 5. — Aşağıda yazılı binalar geçici olarak bina vergisinden muafıttır :

a) Vergi değeri 50 bin liraya kadar (50 bin dâhil) olmak şartıyla yeniden inşa edilen binalar, bina apartman ise daireler, mesken olarak kullanılmak kaydıyla ve inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl,

Vergi değeri 100 bin liraya kadar olan binalarda yukardaki muafıllık hükmü değerin 50 bin lirası için aynı süre ile uygulanır.

Vergi değeri 150 bin liraya kadar olan binalarda ise yukardaki muafıllık hükmü, değerin 25 bin lirası için aynı süreyle uygulanır.

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin mesken olarak kullanılması şartıyla, satınalma veya sair suretle iktisab olunması halinde de yukardaki hüküm bakıye müddet için tatbik edilir.

İlave inşaatlarda, bu kısım için yukarda yazılı muafiyet aynı şart ve süre ile uygulanır.

Binanın, bina apartman ise dairenin kısmen veya tamamen meskenden başka maksatlara tahsisi halinde bu bina veya daireye tanınmış bulunan muafiyet, tahsisin yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren düşer.

b) Turizm endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri dairesinde turizm müessesesi belgesi almış olan Gelir veya Kurumlar Vergisi mükelleflerinin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis et-

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

e) Kamu menfaatlerine yararlı derneklere ait binalar (Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmiş bulunmamaları şartıyla);

f) Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık merkezi, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları ile korunmaya muhtaç çocukları koruma birlikleri tarafından vücuda getirilen yurtlar, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler ve kreşler;

g) Dinî hizmetlerin ifasına mahsus ve umuma açık bulunan ibadethaneler ve bunların müstemilâtı;

h) Zirai istihsalde kullanılmak şartıyla makina ve alet depoları, zahire ambarları, samanlıklar, arabalıklar, ağıllar, ahırlar, kümesler, kurutma mahalleri, böcekhaneler, serler (seralar) ve benzeri binalarla, işçi ve bekçi bina, kulübe ve barakaları;

i) Su ürünleri müstahsıllarının istihsalde kullandıkları ağ ve alet depoları, kayıkhaneler, denizlerde ve göllerdeki işçi ve balıkçı kulübe ve barakaları;

(Yukarda «h» ve «i» fıkralarında yazılı binaların bir kısmı ikamete ve bir kısmı da mezkûr fıkralarda yazılı maksatlara tahsis edilmiş bulunduğu takdirde vergi, yalnız ikamete tahsis olunan kısım için uygulanır.)

j) Umuma tahsis edildiği Maliye Bakanlığınca kabul edilen rıhtım, iskele, dalgakıran ve bunların mütemmimleri, demiryolları ve köprü, rampa ve tünel, yeraltı ve yerüstü geçitleri, peron, alimantasyon tesisleri, iskele ve istasyon binaları ile yolcu salonları, cer ve malzeme depoları gibi demiryolu mütemmimleri (diğer depolar, antrepolar, müstakil lojman ve müstakil idarehane binaları mütemmim sayılmaz);

k) Her nevi su bentleri, baraj, sulama ve kurutma tesisleri;

l) Yabancı devletlere aidolup elçilik ve konsolosluk olarak kullanılan binalar ile elçilerin ikametine mahsus binalar ve bunların müstemilâtı (karşılıklı olmak şartıyla) ve merkezi Türkiye'de bulunan milletlerarası kuruluşlara, milletlerarası kuruluşların Türkiye'deki temsilciliklerine ait binalar;

m) Genel eğitime ve kamu menfaatlerine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ait binalar (derneklerde kazanç temini gayesi bulunmamak ve vakıflarda vakıf senedindeki cihete tahsis edilmek şartıyla);

n) Enerji nakil hatları ve direkleri.

Geçici muafıllıklar :

MADDE 5. — Aşağıda yazılı binalar geçici olarak bina vergisinden muafıttır :

a) Vergi değeri 50 bin liraya kadar (50 bin dâhil) olmak şartıyla yeniden inşa edilen binalar, bina apartman ise daireler, mesken olarak kullanılmak kaydıyla ve inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl,

Vergi değeri 100 bin liraya kadar olan binalarda yukardaki muafıllık hükümü, değer 50 bin lirası için aynı süre ile uygulanır

Vergi değeri 150 bin liraya kadar olan binalarda ise yukardaki muafıllık hükümü, değer 25 bin lirası için aynı süre ile uygulanır.

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, mesken olarak kullanılması şartıyla, satınalma veya sair suretle iktisab olunması halinde de yukarıdaki hüküm bakiye müddet için tatbik edilir.

İlave inşaatlarda, bu kısım için yukarda yazılı muafiyet aynı şart ve süre ile uygulanır.

Binanın, bina apartman ise dairenin, kısmen veya tamamen meskenden başka maksatlara tahsisi halinde bu bina veya daireye tanınmış bulunan muafiyet, tahsisin yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren düşer.

b) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri dairesinde turizm müessesesi belgesi almış olan Gelir veya Kurumlar Vergisi mükelleflerinin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tah-

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

tikleri ve işletmelerine dâhil binaları, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde Turizm Müessesesi Belgesinin alındığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl;

e) Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetlerin vukubulduğu bölgelerde bu âfetlerin vukuunu takibeden yıldan itibaren en geç beş yıl içinde inşa edilen binalar 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır. (Bu halde, bu maddenin (a) fıkrası hükmü uygulanmaz.)

Mezkûr bölgeler Maliye ve İmar ve İskân Bakanlığınca müştereken tesbit olunur.

d) Fuar, sergi ve panayırılarda inşa edilen binalar (Bu yerlerin açık bulunmadığı zamanlarda başka maksatlarla kullanılan binalar hariç)

Yukarıda «a», «b», «c» ve «d» fıkralarında yazılı muafiyetlerden istifade için mükelleflerin mezkûr fıkralarda yazılı hallerin vukuundan itibaren 2 ay içerisinde keyfiyeti ilgili vergi dairesine bildirmeleri veya beyannamelerine bu maksatla bir bildirim eklemeleri şarttır.

Süresinde bildirimde bulunulmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer. (Köylerdeki inşaat için bildirimde bulunulmaz.)

Köy binaları için istisna :

MADDE 6. — Köylerdeki binaların değerlerinin 60 000 lirası, bu vergiden müstesnadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Matrah ve nisbet

Matrah :

MADDE 7. — Bina vergisinin matrahı, binanın bu kanun hükümlerine göre tesbit olunan vergi değeridir.

Sabit istihsal tesisatına ait değerler vergi matrahına alınmaz.

Nisbet :

MADDE 8. — Bina Vergisi aşağıda yazılı nisbetlerde alınır :

Değeri 50 bin liraya kadar olan binalarda binde 7

Değeri 100 bin liraya kadar olan binalarda binde 8

Değeri 150 bin liraya kadar olan binalarda binde 9

Değeri 150 bin liradan yüksek olan binalarda binde 10.

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

MADDE 9. — A) Mükellefiyetin başlaması :

Bina vergisi mükellefiyeti,

a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin beyana davet edildikleri yıl,

b) Yeniden inşa olunan binalar için inşaatın bittiği yıl,

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

sis ettikleri ve işletmelerine dâhil binaları, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde turizm müessesesi belgesinin alındığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl;

c) Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetlerin vukubulduğu bölgelerde bu âfetlerin vukuunu takibeden yıldan itibaren en geç beş yıl içinde inşa edilen binalar inşa tarihlerinden, kamu kuruluşlarına ilgili kanunlarına göre inşa olunup hak sahiplerine teslim edilen binalar devir tarihlerinden itibaren 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır. (Bu halde, bu maddenin **(a) fıkrası hükmü uygulanmaz.**)

Mezkûr bölgeler Maliye ve İmar ve İskân bakanlıklarınca müştereken tesbit olunur.

d) Fuar, sergi ve panayırılarda inşa edilen binalar (Bu yerlerin açık bulunmadığı zamanlarda başka maksatlarla kullanılan binalar hariç).

Yukarda «a», «b», «c» ve «d» fıkralarında yazılı muafiyetlerden istifade için mükelleflerin mezkûr fıkralarda yazılı hallerin vukuundan itibaren 2 ay içerisinde keyfiyeti ilgili vergi daire-sine bildirmeleri veya beyannamelerine bu maksatla bir bildirim eklemeleri şarttır.

Süresinde bildirimde bulunulmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer. (Köylerdeki inşaat için bildirimde bulunulmaz.)

Köy binaları için istisna :

MADDE 6. — Köylerdeki binaların vergi değerlerinin 60 000 lirası, bu vergiden müstesnadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Matrah ve nisbet

Matrah :

MADDE 7. — Bina Vergisinin matrahı, binaya bu kanun hükümlerine göre tesbit olunan vergi değeridir.

Sabit istihsal tesisatına ait değerler vergi matrahına alınmaz.

Bir ilçe hudutları içindeki bir mükellefe ait binaların vergi değerleri aynı matrahta birleştirilir.

Aile reisi, kendisiyle birlikte yaşayan eş ve velâyet altındaki çocuklara ait binaların vergi değerlerini aynı matrah içinde beyan etmeye mecburdur.

Nisbet :

MADDE 8. — Bina Vergisi aşağıda yazılı nisbetlerde alınır :

- 50 bin liraya kadar olan matrahlarda binde 7
- 100 bin liraya kadar olan matrahlarda binde 8
- 150 bin liraya kadar olan matrahlarda binde 9
- 150 bin liradan yüksek olan matrahlarda binde 10.

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

MADDE 9. — Millet Meclisi metninin 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

c) Yeniden inşa olunup inşaatın bitiminden önce kısmen kullanılan binaların kullanılan her kısmı için kullanma yılını,

d) Muafiyetin sukut ettiği yılı,
Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

B) Mükellefiyetin bitmesi :

Yanan, yıkılan ve vergiye tabi iken devamlı muaflık şartlarını kazanan binalardan dolayı mükellefiyet, bu olayların vukuu tarihini takibeden taksitten itibaren sona erer.

Oturulması ve kullanılması kanunlara dayanılarak yasak edilen binaların vergileri, bu hallerin devam ettiği sürece alınmaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Verginin tarh ve tahakkuku

Beyan esası :

MADDE 10. — Bina Vergisi, mükelleflerinin yazılı beyanı üzerine tarh ve tahakkuk ettirilir. Geçici ve daimî muafiyetten faydalanacak olanların da beyanname vermeleri mecburidir. (Devletin muafiyetten faydalanması hali hariç)

Verginin tarh ve tahakkuku :

MADDE 11. — Bina Vergisi, ilgili vergi dairesi tarafından mükellefin beyanı üzerine yıllık olarak tarh ve tahakkuk ettirilir.

Yapılan bu tarh ve tahakkuku takibeden yıllarda, Bina Vergisi her bütçe yılının birinci (dâhil) ayından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılır.

İKİNCİ KISIM

Arazi Vergisi

BİRİNCİ BÖLÜM

Mükellefiyet

Mevzu :

MADDE 12. — Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsalar bu kanun hükümlerine göre arazi vergisine tabidir.

Belediye sınırları içinde parsellenmiş arazi arsa sayılır.

Hangi arazinin, parsellenmemiş olmasına rağmen bu kanuna göre arsa sayılacağı İmar ve İskân Bakanlığının mütalâası alındıktan sonra Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Aksine hüküm olmadıkça bu kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tâbiri arsaları da kapsar.

Mükellef :

MADDE 13. — Arazi Vergisinin arazinin maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa araziye malik gibi tasarruf edenler öder.

Bir araziye müşterek mülkiyet halinde malik olanlar, hisseleri oranında mükelleftirler. İştirak halinde mükellefiyette malikler vergiden müteselsilen sorumlu olurlar.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Verginin tarh ve tahakkuku

Beyan esası :

MADDE 10. — Bina Vergisi, mükelleflerinin yazılı beyanı üzerine tarh ve tahakkuk ettirilir : Geçici ve daimî muafiyetten faydalanacak olanların da beyanname vermeleri mecburidir.

Verginin tarh ve tahakkuku :

MADDE 11. — Millet Meclisi metninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

İKİNCİ KISIM

Arazi Vergisi

BİRİNCİ BÖLÜM

Mükellefiyet

Mevzu :

MADDE 12. — Türkiye sınırları içinde bulunan arazi ve arsalar bu kanun hükümlerine göre Arazi Vergisine tabidir.

Belediye sınırları içinde belediyece parsellenmiş arazi arsa sayılır.

Hangi arazinin, parselememiş olmasına rağmen bu kanuna göre arsa sayılacağı İmar ve İskân Bakanlığının mütalâası alındıktan sonra Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Aksine hüküm olmadıkça bu kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tâbiri arsaları da kapsar.

Mükellef :

MADDE 13. — Arazi Vergisini, arazinin maliki, varsa intifa hakkı sahibi, her ikisi de yoksa araziye mâlik gibi tasarruf edenler öder.

Bir araziye müşterek mülkiyet halinde mâlik olanlar, hisseleri oranında mükelleftirler. İştirak halinde mükellefiyette mâlikler vergiden müteselsilen sorumlu olurlar.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Mülkiyeti ihtilâflı bulunan arazi için mutasarrıfı bulunmayan kişiler tarafından ödenen Arazi vergileri ihtilâfın ödeme yapan aleyhine sonuçlanması halinde ihtilâfla ilgili bulunanların karar tarihinden itibaren bir yıl içerisinde başvurmaları şartıyla kendilerine ret ve iade olunur.

İKİNCİ BÖLÜM

Muaflık ve istisnalar

Daimî muaflık :

MADDE 14. — Aşağıda yazılı arazi kiraya verilmemek şartıyla Arazi Vergisinden daimî olarak muaftır. (Aşağıdaki (a) ve (b) fıkralarındaki arazi için kiraya verilmeme şartı aranmaz.)

a) Katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere ve köy tüzel kişiliğine ve kanunla kurulup özel bütçe ile idare edilen üniversitelere ait arazi ile Devlete ait arazi;

b) İl özel idareleri, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseseler tarafından işletilen;

aa) Su, elektrik, havagazı, mezbaha ve soğuk hava işletmelerine ait arazi;

bb) Belediye sınırları içindeki yolcu taşıma işletmelerine ait arazi;

c) Kamu menfaatlerine yararlı derneklere ait arazi (Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmiş bulunmamaları şartıyla);

d) Yabancı devletlere aidolup gerek elçilik ve konsolosluk binaları gerekse elçilerin ikametihane mahsus binalar yapılmak üzere sahibolunan arazi ve arsalar ile bu çeşit binalardan yanan, yıkılanların arsaları (Karşılıklı olmak şartıyla) ve merkezi Türkiye'de bulunan milletlerarası kuruluşların Türkiye'deki temsilciliklerine ait arazi ve arsalar;

e) Mezarlıklar.

Geçici muaflıklar :

MADDE 15. — 1. Özel kanunlarına göre, Devlet ormanları dışında insan emeğiyle yeniden orman haline getirilmek üzere ağaçlandırılan arazi 50 yıl;

2. Teknik, ekonomik ve ekolojik bakımlardan gerekli şartları haiz olan arazide :

a) Yeniden, fidanla dikim veya deliceye aşılansmış zeytinlik 15 yıl;

b) Yeniden sakıza aşılansmış Antep fıstıklığı 15 yıl;

c) Yeniden fidanla dikim Antep fıstıklığı 20 yıl;

d) Yeniden aşılansmış kestanelik 20 yıl;

e) Yeniden aşılansmış harnupluk (Keçiboynuzu) 10 yıl;

f) Yeniden fidanla veya aşılama suretiyle yetiştirilen her nevi meyvelikler 10 yıl;

g) Yeniden emekle yetiştirilmiş çay ve nârenciye bahçeleri 10 yıl;

h) Yeniden emekle yetiştirilmiş fındıklar 15 yıl;

j) Yeniden yetiştirilen bağ ve güllükler 6 yıl;

k) Yeniden yetiştirilen kavaklıklar 5 yıl;

1) Muhitin hususiyetine göre sahipli arazide yeniden yetiştirilecek fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri 20 yıl;

3. Toprak ve topoğrafik özellikleri ve erozyon gibi sınırlayıcı faktörler sebebiyle kültür bitkilerinin yetiştirmelerini engelliyen arazilerden; bataklık, turbiyer, çorak, makilik, çalılık, taşlık ve sair haller dolayısıyla üzerinde tarım yapılamayan sahaların, ıslah tedbirleriyle yeniden ziraate elverişli hale getirilmesinde 10 yıl;

Geçici olarak muaflıktan istifade için arazinin bu maddede yazılı cihetlere tahsis edilmiş olduğunun ilgili Vergi Dairesine bütçe yılı içinde bildirilmesi şarttır. Muafiyetler, arazinin tâyin olunan cihetlere tahsis edildiği yılı takibeden bütçe yılından başlar. Bütçe yılı içinde bildirim ya-

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

Mülkiyeti ihtilâflı bulunan arazi için mutasarrıfı bulunmayan kişiler tarafından ödenen Arazi Vergileri ihtilâfın ödeme yapan aleyhine sonuçlanması halinde ihtilâfla ilgili bulunanların karar tarihinden itibaren bir yıl içerisinde başvurmaları şartıyla kendilerine ret ve iade olunur.

İKİNCİ BÖLÜM

Muaflık ve istisnalar

Daimî muaflıklar :

MADDE 14. — Aşağıda yazılı arazi kiraya verilmemek şartıyla Arazi Vergisinden daimî olarak muaftır. (Aşağıdaki (a) ve (b) fıkralarındaki arazi için kiraya verilmeme şartı aranmaz.)

a) Katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere ve köy tüzel kişiliğine, kanunla kurulan üniversitelere ve Devlete ait arazi;

b) İl özel idareleri, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseseler tarafından işletilen :

aa) Su, Elektrik, havagazı, mezbaha ve soğuk hava işletmelerine ait arazi;

bb) Belediye sınırları içindeki yolcu taşıma işletmelerine ait arazi;

c) Kamu menfaatlerine yararlı derneklere ait arazi (Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmiş bulunmalarını şartıyla) :

d) Yabancı devletlere aid olup gerek elçilik ve konsolosluk binaları gerekse elçilerin ikâmesine mahsus binalar yapılmak üzere sahibolunan arazi ve arsalar ile bu çeşit binalardan yanan, yıkılanların arsaları (karşılıklı olmak şartıyla) ve merkezi Türkiye'de bulunan milletlerarası kuruluşların Türkiye'deki temsilciliklerine ait arazi ve arsalar;

e) Mezarlıklar.

Geçici muaflıklar :

MADDE 15. — Aşağıda yazılı arazi, Arazi Vergisinden geçici olarak muaftır :

1. Özel kanunlarına göre, Devlet ormanları dışında insan emeğiyle yeniden orman haline getirilmek üzere ağaçlandırılan arazi 50 yıl;

2. Teknik, ekonomik ve ekolojik bakımlardan gerekli şartları haiz olan arazide;

a) Yeniden fidanla dikim veya deliceye aşılanmış zeytinlik 15 yıl;

b) Yeniden sakıza aşılanmış Antep fıstıklığı 15 yıl;

c) Yeniden fidanla dikim Antep fıstıklığı 20 yıl;

d) Yeniden aşılanmış kestanelik 20 yıl;

e) Yeniden aşılanmış harnupluk (Keçiboyunuzu) 10 yıl;

f) Yeniden fidanla veya aşılama suretiyle yetiştirilen her nevi meyvelikler 10 yıl;

g) Yeniden emekle yetiştirilmiş çay ve narenciye bahçeleri 10 yıl;

h) Yeniden emekle yetiştirilmiş fındıklıklar 15 yıl;

i) Yeniden yetiştirilen bağ ve güllükler 6 yıl;

j) Yeniden yetiştirilen kavaklıklar 5 yıl;

k) Muhitin hususiyetine göre sahipli arazide yeniden yetiştirilecek fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri 20 yıl;

3. Toprak ve topoğrafik özellikleri ve erozyon gibi sınırlayıcı faktörler sebebiyle kültür bitkilerinin yetişmelerini engelleyen arazilerden; batıklık, turbiyer, çorak, makilik, çalılık, taşlık ve sair haller dolayısıyla üzerinde tarım yapılamayan sahaların, ıslah tedbirleriyle yeniden tarıma elverişli hale getirilmesinde 10 yıl;

Geçici olarak muafliktan istifade için arazinin bu maddede yazılı cihetler tahsis edilmiş olduğunun ilgili Vergi Dairesine bütçe yılı içinde bildirilmesi şarttır. Muafiyetler, arazinin tâyin olunan

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

pılmazsa muafiyet bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

Muafiyetleri sona eren arazi, muafiyetin bitimini takibeden bütçe yılından itibaren vergiye tabi tutulur.

Muafiyet konusu arazinin bu maddede gösterilen cihetlere tahsis edilmiş olup olmadığının şartlarını Maliye, Orman ve Tarım bakanlıkları müştereken tesbit eder.

Küçük çiftçilikte istisna :

MADDE 16. — Mükelleflerin bir vergi dairesi bölgesindeki arazisinin (arsalar hariç) toplam vergi değeri 25 000 liraya kadar olanlarının tamamı, 100 000 liraya kadar olanlarının 25 000 lirası, Arazi Vergisinden müstesnadır.

Bu hükmün tatbikatında aile reisi ile birlikte yaşayan eş ve velâyet altındaki çocuklara ait arazi değerleri toplu olarak nazara alınır.

Bu maddede yazılı istisna, hisseli arazide mükelleflerin hisse miktarları ayrı ayrı nazara alınmak suretiyle uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Matrah ve nisbet

Matrah :

MADDE 17. — Arazi Vergisinin matrahı arazinin bu kanun hükümlerine göre tesbit olunan vergi değeridir.

Nisbet :

MADDE 18. — Arazi Vergisi aşağıda yazılı nisbetlerde alınır :

İlk gelen	50 000 liraya kadar matrahlarda binde	3
Sonra gelen	75 000 » » » »	4
» »	100 000 » » » »	5
» »	325 000 » » » »	8
	325 001 liraya ve daha fazla matrahlar için binde	10
	Arsalar için vergi nisbeti binde	15 tir.

Mükellefiyetin başlaması ve düşmesi :

MADDE 19. — Arazi Vergisi mükellefiyeti,

a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin beyan yılı,

b) Bu kanunda yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde bu değişikliğin vuku bulduğu yılı,

Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

Vergiye tabi iken devamlı muafık şartlarını kazanan araziden dolayı mükellefiyet, bu olayın vukubulduğu tarihi takibeden taksitten itibaren düşer.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

cihletlere tahsis edildiği yılı takibeden bütçe yılından başlar. Bütçe yılı içinde bildirim yapılmazsa muafiyet bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

Muafiyetleri sona eren arazi, muafiyetin birimini takibeden bütçe yılından itibaren vergiye tabi tutulur.

Muafiyet konusu arazinin bu maddede gösterilen cihletlere tahsis edilmiş olup olmadığının şartlarını Maliye, Orman ve Tarım bakanlıkları müştereken tesbit eder.

Küçük çiftçilikte istisna :

MADDE 16. — Millet Meclisi metninin 16 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Matrah ve nisbet

Matrah :

MADDE 17. — Arazi Vergisinin matrahı arazinin bu kanun hükümlerine göre tesbit olunan vergi değeridir.

Bir ilçe hudutları içindeki bir mükellefe ait arazilerin vergi değerleri aynı matrahta birleştirilir.

Aile reisi, kendisiyle birlikte yaşayan eş ve velâyet altındaki çocuklara ait arazilerin vergi değerlerini aynı matrah içinde beyan etmeye mecburdur.

Nisbet :

MADDE 18. — Arazi Vergisi aşağıda yazılı nisbetlerde alınır :

İlk gelen 50 000 lira için binde 3

Sonra gelen 75 000 » » » 4

» » 100 000 » » » 5

» » 100 000 » » » 8

325 000 liradan fazla matrahlar için binde 10.

Arsalar için vergi nisbeti binde 15 tir.

Mükellefiyetin başlaması ve düşmesi :

MADDE 19. — Millet Meclisi metninin 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Hükümet tarafından tasarrufu yasak edilen arazinin vergisi, mükelleflerce keyfiyetin vergi dairesine bildirilmesi veya vergi dairesince re'sen tesbit edilmesi üzerine bu olayların vukua geldiği tarihlerden sonra gelen taksitlerden itibaren aranmaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Verginin tarh ve tahakkuku

Beyan esası :

MADDE 20. — Arazi Vergisi, mükelleflerin yazılı beyanı üzerine tarh ve tahakkuk ettirilir. Geçici ve daimî muafiyetten faydalanacak olanların da beyanname vermeleri mecburidir. (Devletin muafiyetten faydalanması hali hariç)

Verginin tarh ve tahakkuku :

MADDE 21. — Arazi Vergisi ilgili vergi dairesi tarafından mükellefin beyanı üzerine yıllık olarak tarh ve tahakkuk ettirilir.

Yapılan bu tarh ve tahakkuku takibeden yıllarda Arazi Vergisi, her bütçe yılının birinci (dâhil) ayından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Kısımlar arasında müşterek hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Özel kanunlardaki muaflik hükümleri :

MADDE 22. — Özel kanunlarla tanınmış Bina ve Arazi vergileriyle ilgili muaflik ve istisna hükümleri saklıdır.

Beyanname verme ve bildirimde bulunma süresi :

MADDE 23. — Emlâk Vergisi beyannameleri :

- a) Bina ve arsalar için beş yılda, arazi için ise, on yılda bir defa olmak üzere, Mart, Nisan, Mayıs, aylarında;
 - b) Yeni inşaat için inşaatın hitam bulduğu veya inşaatın sona ermesinden evvel kısmen kullanılmaya başlanmışsa her kısmın kullanılmasına başlandığı tarihi takibeden üç ay içinde;
 - c) Bu kanunun 33 ncu maddesinde yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde değişikliğin vukubulduğu ayı takibeden üç ay içinde.
- İlgili vergi dairesine verilir.

Beyannamenin şekil ve muhtevası :

MADDE 24. — Vergi dairesine verilecek Emlâk Vergisi beyannamesinin şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tesbit ve tanzim olunur.

Beyannameye asgari aşağıdaki bilgiler gösterilir :

- a) Bina ve arazinin yeri,
- b) İnşaatın nevi, inşa tarihi ve mükellefiyete giriş yılı,
- c) Binanın kullanılış tarzı ve binada asansör, kalorifer ve klima tesisatı bulunup bulunmadığı,

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Verginin tarh ve tahakkuku

Beyan esası :

MADDE 20. — Arazi Vergisi, mükelleflerin yazılı beyanı üzerine tarh ve tahakkuk ettirilir. Geçici ve daimî muafiyetten faydalanacak olanların da beyanname vermeleri mecburidir.

Verginin tarh ve tahakkuku :

MADDE 21. — Arazi Vergisi ilgili vergi dairesi tarafından yıllık olarak tarh ve tahakkuk ettirilir.

Yapılan bu tarh ve tahakkuku takibeden yıllarda Arazi Vergisi her bütçe yılının birinci (dâ-i il) ayından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Kısımlar arasında müşterek hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Özel kanunlardaki muafiyet hükümleri :

MADDE 22. — Millet Meclisi metninin 22 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Beyanname verme ve bildirimde bulunma süresi :

MADDE 23. — Emlâk Vergisi beyannameleri:

- a) Bina ve arsalar için beş yılda, arazi için ise, on yılda bir defa olmak üzere, Mart, Nisan, Mayıs aylarında;
 - b) Yeni inşaat için inşaatın hitam bulduğu veya inşaatın sona ermesinden evvel kısmen kullanılmaya başlanmışsa her kısmın kullanılmasına başlandığı tarihi takibeden üç ay içinde;
 - c) Bu kanunun 33 nci maddesinde yazılı vergi değerini tâdil eden sebeplerin doğması halinde değişikliğin vukubulduğu ayı takibeden üç ay içinde;
- İlgili vergi dairesine verilir.

Beyannamenin şekil ve muhtevası :

MADDE 24. — Millet Meclisi metninin 24 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

- d) Bina veya apartman dairesinin inşaat sahası ve müstemilâtı,
- e) Kiraya verilmesi halinde, aylık kira bedeli,
- f) Arazinin büyüklüğü (Metrekare, dönüm),
- g) Arazinin yetiştirme kuvveti, sulaklık derecesi ile yapılan tarımın nev'i,
- h) Bina ve arazinin vergi değeri (apartman halindeki binalarda, birden fazla konut veya işyeri birimini için beyanda bulunan mükellef, aynı beyannamede her konut veya işyeri biriminin vergi değerini ayrı ayrı bildirir.)
- i) Hesaplanan vergi miktarı.

Köylerde yapılacak beyan :

MADDE 25. — Köylerde bulunan bina ve arazilerin vergilendirilmesiyle ilgili beyanlar şifahi veya yazılı olarak ilgili muhtarlıklara yapılır. Şifahi veya yazılı olarak yapılan beyanlar, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tesbit olunacak bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine geçirildikten sonra mahsus hanesi mükellefe imza ettirilir.

Mükellefler dilerlerse bina ve arazi kıymet beyanı defterine kaydettirmek istemedikleri bina ve arazilerini, beyan süresi içerisinde doğrudan doğruya ilgili vergi dairesine yazılı veya sözlü olarak beyan edebilirler.

Birinci ek sürenin hitamından itibaren 15 gün içinde mezkûr defter müsbit evrakla birlikte muhtarlar tarafından imza mukabilinde ilgili vergi dairesine teslim olunur.

Muhtar ve ihtiyar kurulunun görevleri :

MADDE 26. — Muhtar ve ihtiyar kurulu, mükelleflerin beyanlarını ilgili defterlerde tesbit ettikten sonra ayrıca kendileri de bu beyanların doğruluğunu tasdik ederler.

Bu kanunda yazılı işler karşılığında; Maliye Bakanlığınca tesbit edilen esaslar dâhilinde ve yılda fert başına 150 lirayı geçmemek üzere köy muhtarlarına ve ihtiyar kurulu üyelerine ücret verilebilir.

Ek süreler içinde beyanname verilmesi :

MADDE 27. — Bina ve arsalar için 5 yılda ve arazi için 10 yılda bir defa verilen beyannameyle ilgili süre içinde beyanname verilmemesi halinde, bu sürenin sonundan başlayarak bir ay beklenir. Beyanname bu süre içinde verilirse vergi zıyanı olmamış sayılır.

Ek süre içinde beyannamesini vermedikleri tesbit edilenler, tebliğ edilmek şartıyla bir ay içinde beyanname vermeye davet edilirler.

İştirak halinde ve müşterek mülkiyette beyanname verilmesi :

MADDE 28. — İştirak halinde mülkiyette mükellefler müşterek imzalı bir beyanname verebilecekleri gibi münferiden de beyanda bulunabilirler.

Müşterek mülkiyet halinde ise beyanname münferiden verilir.

Müşterek ve iştirak halinde mülkiyetin konusunu teşkil eden gayrimenkul için kesinleşen vergi değeri bütün mükellefler bakımından geçerli olur ve gerekli düzeltme yapılır.

İştirak halinde mülkiyette, münferiden beyanname verildiği takdirde beyan edilen vergi değerleri üzerinden hissedarların adedine göre ayrı ayrı tarh ve tahakkuk yapılır.

Vergi değeri :

MADDE 29. — Vergi değeri, emlak vergisinin mevzuuna giren bina ve arazinin rayiç bedelidir. Rayiç bedel, bina ve arazinin beyan tarihindeki normal alım - satım bedelidir.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

Köylerde yapılacak beyan :

MADDE 25. — Millet Meclisi metninin 25 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Muhtar ve ihtiyar kurulunun görevleri ;

MADDE 26. — Millet Meclisi metninin 26 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ek süreler içinde beyanname verilmesi :

MADDE 27. — Millet Meclisi metninin 27 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

İştirak halinde ve müşterek mülkiyette beyanname verilmesi :

MADDE 28. — Millet Meclisi metninin 28 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Vergi değeri :

MADDE 29. — Vergi değeri, Emlâk Vergisinin mevzuuna giren bina ve arazinin rayiç bedelidir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Arazi ve bina ile ilgili normal alım satım bedelinin tâyininde bu kanunun 31 nci maddesine göre hazırlanacak tüzükte belirtilecek normlar nazara alınır.

Tarım arazisinin vergi değerinin tesbitinde ise arazinin (Arsalar hariç) potansiyel hâsilası da nazara alınır.

Ödeme süresi :

MADDE 30. — Emlâk Vergisi birinci taksiti Mart, Nisan ve Mayıs aylarında ikinci taksiti Kasım ayı içinde olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

Köylere ait bina ve arazilerin vergisi Kasım ayı içinde ödenir.

Maliye Bakanlığı ödeme aylarını bölgelerin özelliklerine göre iller itibariyle değiştirebilir.

İçinde bulunulan bütçe yılının taksitleri ile önceki bütçe yıllarına ait Bina ve Arazi vergileri ödenmedikçe veya tarhiyat ihtilâflı ise yapılan tarhiyat miktarı kadar bir meblâğ emaneten yatırılmadıkça bina ve arazilerin (bina apartman ise dairelerin) başkalarına devir ve ferağı yapılmaz ve üzerinde aynı bir hak tesis ve ref'edilemez.

Vergi dairesince yapılacak işlem ve zamanaşımı :

MADDE 31. — Vergi dairesi, gerektiği takdirde, Maliye Bakanlığınca tesbit olunacak inceleme esaslarına istinaden ve aynı bakanlıkça tâyin edilecek inceleme yetkisine sahip memurlar marifetiyle mükelleflerin beyan ettikleri matrahlar yerine geçecek vergi değerlerini yeniden takdir eder.

Vergi değerlerinin takdirinde şehir ve köylerin tabii, iktisadi ve bölgesel şartlarına göre nazara alınacak normlar ile uyulacak usul ve esaslar ve mükelleflerden bu konuda istenecek bilgiler tüzükte belirtilir.

Mükellefler tarafından ilk tarhiyata esas olmak üzere beyan edilen miktar ile birinci fıkrada adı geçen memurlar marifetiyle vergi dairesi tarafından takdir edilen rayiç bedel arasındaki fark üzerinden kusur cezalı olarak ikmalen vergi tarh olunur. Ancak, takdir farkının rayiç bedelin yüzde ellisine tekabül eden kısmı için ceza uygulanmaz.

Beyanname verilmemesi halinde idarece tarh ve yeniden beyana davet :

MADDE 32. — Ek sürelerle rağmen beyanname verilmez ise, vergi, 31 nci madde gereğince görevlendirilmiş memurlar marifetiyle takdir edilen vergi değerleri üzerinden idarece tarhedilir.

Mükellefin idarece yapılan bu tarhiyata itiraz etmesi halinde kendisi yeniden beyana davet olunmuş sayılır.

İtirazın yapıldığı tarihten itibaren 15 gün içinde beyanname verilirse, beyan üzerinden yeniden tarh ve tahakkuk yapılır. Beyanname verilmediği takdirde, itiraz, daha önce idarece hesaplanan vergilerin tahsilini durdurmaz.

Vergi değerini tadil eden sebepler :

MADDE 33. — Vergi değerini tadil eden sebepler aşağıda gösterilmiştir :

1. Yeni bina inşa edilmesi (mevcut binalara ilâveler yapılması veya asansör veya kalorifer tesisleri konulması yeni inşaat hükmündedir.)

2. Bir binanın yanması, yıkılması suretiyle veya sair sebeplerle tamamen veya kısmen harap olması veya binada mevcut sabit istihsal, asansör veya kalorifer tesislerinin kısmen veya tamamen kaldırılması;

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

Rayıç bedel, bina ve arazinin beyan tarihindeki normal alım satım bedelidir.

Arazi ve bina ile ilgili normal alım bedelinin tâyininde bu kanunun 31 nci maddesine göre hazırlanacak tüzükte belirtilecek normlar nazara alınır.

Tarım arazisinin vergi değerinin tesbitinde ise arazinin (Arsalar hariç) potansiyel hâsılası da ayrıca nazara alınır.

Ödeme süresi :

MADDE 30. — Emlâk Vergisi birinci taksiti Mart, Nisan ve Mayıs aylarında ikinci taksiti Kasım ayı içinde olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

Köylere ait bina ve arazilerin vergisi Kasım ayı içinde ödenir.

Maliye Bakanlığı ödeme aylarını bölgelerin özelliklerine göre iller itibarıyla değiştirebilir.

İçinde bulunulan bütçe yılının taksitleri ile önceki bütçe yıllarına ait Bina ve Arazi vergileri ödenmedikçe veya tarhiyat ihtilâflı ise yapılan tahriyet miktarı kadar nakit veya Hazine tahvilî (Tasarrus bonosu hariç) veya banka teminat mektubu emaneten yatırılmadıkça bina ve arazilerin (bina apartman ise dairelerin) başkalarına devir ve ferağı yapılamaz ve üzerinde aynı bir hak tesis ve ref'edilemez.

Vergi Dairesince yapılacak işlem :

MADDE 31. — Vergi Dairesi, gerektiği takdirde, Maliye Bakanlığınca tesbit olunacak inceleme esaslarına istinaden ve aynı Bakanlıkça tâyin edilecek inceleme yetkisine sahip memurlar marifetiyle mükelleflerin beyan ettikleri matrahlar yerine geçecek vergi değerlerini yeniden takdir eder.

Vergi değerlerinin takdirinde şehir ve köylerin tabii, iktisadi ve bölgesel şartlarına göre nazara alınacak normlar ile uygulanacak usul ve esaslar ve mükelleflerden bu konuda istenecek bilgiler tüzükte belirtilir.

Mükellefler tarafından ilk tarhiyata esas olmak üzere beyan edilen miktar ile birinci fıkrada adı geçen memurlar marifetiyle Vergi Dairesi tarafından takdir edilen rayiç bedel arasındaki fark üzerinden kusur cezalılık olarak ikmalen vergi tarh olunur. Ancak, takdir farkının rayiç bedelin yüzde ellisine tekabül eden kısmı için ceza uygulanmaz.

Beyanname verilmemesi halinde idarece tarh ve yeniden beyana davet :

MADDE 32. — Millet Meclisi metninin 32 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Vergi değerini tadil eden sebepler :

MADDE 33. — Millet Meclisi metninin 33 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

3. Bir binanın kullanış tarzının tamamen değiştirilmesi veya bir binanın ikamete mahsus mahallerinden bir kısmının dükkân, mağaza, depo gibi ticaret ve sanat icrasına mahsus mahaller haline kalbedilmesi, (bu hükmün uygulanmasında bir apartmanın her dairesi bir bina sayılır ve tadil sebebi, yalnız kullanış tarzı tamamen veya kısmen değiştirilen daire için geçerli olur.)

4. Arazinin hal ve heyetinde değişiklik olması :

a) Arazinin fidanlandırılması veya ağaçlandırılması, bağ haline getirilmesi;
b) Fidanlı, ağaçlı veya kütüklü bir arazinin tarla haline getirilmesi veya gelmesi,
c) Tarım yapılan bir arazinin tabii bir âfet veya ârıza sebebiyle veya sair sebepler yüzünden tarıma elverişsiz hale gelmesi,

d) Tarım yapılmıyan bir arazinin tarıma elverişli hale getirilmesi,

e) Arazinin parsellenmek suretiyle arsalar haline getirilmesi,

5. Bir binanın mütemmimi durumunda olan arazinin mütemmimlik durumundan çıkması veya bir arazi ve arsanın bina mütemmimi durumuna girmesi,

6. Bir bina veya arazinin taksim veya ifraz edilmesi veya mükellefinin değişmesi (araziden bir kısmının istimlak edilmesi de ifraz hükmündedir.)

7. Mütaaddit arazi ve arsaların tek bir arazi ve arsa haline getirilmesi veya mütaaddit hisseler ayrılmış olan bir binanın bütün hisselerinin birleştirilmesi,

Yukardaki değişiklikler, bunların vukubulduğu yılı takibeden bütçe yılından itibaren nazara alınır.

Özel usulsüzlük cezaları :

MADDE 34. — Beyannameelerin;

a) Birinci ek süre içinde verilmiş olması halinde 100 TL.

b) İkinci ek süre ile ilgili tebliğ yapılmadan önce verilmiş bulunması halinde 250 TL.

c) İkinci ek süre ile ilgili tebliğ yapıldıktan sonra verilmesi halinde 500 TL.

Özel usulsüzlük cezaları kesilir.

Her halde bu usulsüzlük cezaları ödenmesi gereken verginin yüzde 25 ini geçemez.

Yukardaki özel usulsüzlük cezaları köyler için yüzde 50 nisbetinde uygulanır.

Kaçakçılık cezasının uygulanmayacağı :

MADDE 35. — Bu kanunun tatbikatında V. U. Kanununun kaçakçılık cezası ile ilgili hükümleri uygulanmaz.

Vergi Dairesinin yardımı :

MADDE 36. — Köy muhtarının veya ihtiyar kurulu üyelerinin yeteneklerinin kâfi gelmemesi halinde muhtarlıklara Maliye Bakanlığının tesbit edeceği esaslar dâhilinde personel bakımından yardımda bulunulur.

Vergi Usul Kanunu hükümlerinin uygulanacağı :

MADDE 37. — Bu kanunun hükümleri mahfuz kalmak şartıyla Vergi Usul Kanununun bu kanuna aykırı olmıyan hükümleri bu kanun hakkında da uygulanır.

31. Maddede adı geçen memurlar, bu kanunun tatbikatında Vergi Usul Kanununa göre vergi inceleme yetkisini haizdir.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

Özel usulsüzlük cezaları :

MADDE 34. — Millet Meclisi metninin 34 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Kaçakçılık cezasının uygulanmayacağı :

MADDE 35. — Bu kanunun tatbikatında Vergi Usul Kanununun kaçakçılık cezası ile ilgili hükümleri uygulanmaz.

Vergi Dairesinin yardımı :

MADDE 36. — Millet Meclisi metninin 36 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

Vergi Usul Kanunu hükümlerinin uygulanacağı :

MADDE 37. — Millet Meclisi metninin 37 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Vergi hasılatından verilecek paylar :

MADDE 38. — Emlâk Vergisi hasılatından il özel idareleri ile belediyelere aşağıdaki esas ve ölçülere göre pay verilir.

1. Belediye sınırları içindeki, arazi ve binalardan alınan Emlâk Vergisi hasılatının % 30 u özel idarelere, % 50 si belediyelere,

2. Belediye sınırları dışındaki, arazi ve binalardan alınan Emlâk Vergisi hasılatının % 70 i özel idarelere,
Ödenir.

Kesirler :

MADDE 39. — Emlâk Vergisinin hesaplanmasında 50 (ââhil) kuruşa kadar olan vergi kesirleri atılır; 50 kuruştan fazla olan kesirler liraya çıkarılır.

İKİNCİ BÖLÜM

Son hükümler

Kaldırılan hükümler :

MADDE 40. — Aşağıda yazılı kanunlarla diğer kanunlardaki bu kanuna uymıyan hükümler kaldırılmıştır :

1. 4 . 7 . 1931 tarihli ve 1837 sayılı Bina Vergisi Kanunu ile 1996, 2413, 2870, 2898, 4873, 5648, 5649, 6256, 206, 309, 177, 491, 496 sayılı kanunlar ile ek ve tadilleri ve 1454 sayılı Kanunun 13 ncü maddesi ile 3202 sayılı Kanununun 5453 sayılı Kanunla değişik 5 nci maddesinin (b) fıkrası, 2871 sayılı Kanununun 2, 3 ve 4 ncü ve 4040 sayılı Kanununun 489 sayılı Kanunla değişik 31 nci maddeleri ile 5237 sayılı Kanununun 4 ncü ve 5419 sayılı Kanununun 3 ncü maddeleri,

2. 27 . 6 . 1931 tarihli ve 1833 sayılı Arazi Vergisi Kanunu ile 2567, 3585, 3726, 4699, 5650, 6255, 483 sayılı kanunlar ile ek ve tadilleri ve 3116 sayılı Kanununun 5653 sayılı Kanunla değişik 86 nci maddesinin Arazi Vergisi muafiyeti ile ilgili hükmü ve 3653 sayılı Kanunun 7 nci maddesi,

3. 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 50, 51, 53 ilâ 62. 77 ve 78 nci maddeleri.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun 5 nci maddesinin «a» fıkrasındaki geçici muaflik hükümleri; gerek bu kanunun yürürlüğü tarihinden önce muaflikten faydalanmamış binalar hakkında, gerekse 1837 sayılı Kanununun 491 sayılı Kanunla değişik 4 ncü maddesi gereğince 5 ve 10 yıllık geçici muafiyet almış binalar hakkında da, bu binaların inşalarının sona erdiği yılı takibeden 10 yıllık devrenin 1 . 3 . 1971 tarihinden sonra kalan kısmı için uygulanır. (Ancak, 28 . 2 . 1970 tarihine kadar tarhi gereken Bina, Buhran ve Savunma vergileri, mezkûr tarihe kadar mer'i olan kanun hükümlerine göre tarh, tahakkuk ve tahsil olunur.)

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

Vergi hâsılâtından verilecek paylar :

MADDE 38. — Emlâk Vergisi hasılâtından il özel idareleri ile belediyelere aşağıdaki esas ve ölçülere göre pay verilir.

1. Belediye sınırları içindeki, arazi ve binalardan alınan Emlâk Vergisi hâsılâtının % 30 u özel idarelere, % 50 si belediyelere,

2. Belediye sınırları dışındaki, arazi ve binalardan alınan Emlâk Vergisi hâsılâtının % 70 i özel idarelere,

Ödenir.

Ancak, yukardaki 1 ne ve 2 ne fıkralara göre il özel idarelerine ayrılan payın % 3 ü kesilerek köy idareleri sermaye payı olarak İller Bankasına verilir.

Kesirler :

MADDE 39. — Emlâk Vergisinin hesaplanmasında 100 kuruşa kadar olan vergi kesirleri atılır.

Bina ve Arazi vergilerinde zamanasımı süresinin başlangıcı :

MADDE 40. — Beyan dışı kalan Bina ve Arazilerin vergilerinde zamanasımı, bu bina ve arazinin beyan edilmediğine idarece muttali olduğu tarihi takibeden yılın başından itibaren başlar.

İKİNCİ BÖLÜM

Son hükümler

Kaldırılan hükümler :

MADDE 41. — Aşağıda yazılı kanunlarla diğer kanunlardaki bu kanuna uymayan hükümler kaldırılmıştır :

1. 4 . 7 . 1931 tarihli ve 1837 sayılı Bina Vergisi Kanunu ile 1996, 2413, 2870, 2898, 4873, 5648, 5649, 6256, 206, 309, 177, 491, 496 sayılı kanunlar ile ek ve tadilleri ve 1454 sayılı Kanunun 13 neü maddesi ile 3202 sayılı Kanunun 5453 sayılı Kanunla değişik 5 neü maddesinin (b) fıkrası, 2871 sayılı Kanunun 2, 3 ve 4 neü ve 4040 sayılı Kanunun 489 sayılı Kanunla değişik 31 neü maddeleri ile 5237 sayılı Kanunun 4 neü ve 5419 sayılı Kanunun 3 neü maddeleri,

2. 27 . 6 . 1931 tarihli ve 1833 sayılı Arazi Vergisi Kanunu ile 2567, 3585, 3726, 4699, 5650, 6255, 483 sayılı kanunlar ile ek ve tadilleri ve 3116 sayılı Kanunun 5653 sayılı Kanunla değişik 86 neü maddesinin Arazi Vergisi muafiyeti ile ilgili hükmü ve 3653 sayılı Kanunun 7 neü maddesi,

3. 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 50, 51, 53 ilâ 62, 77 ve 78 neü maddeleri.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun 5 neü maddesinin (a) ve (b) fıkralarındaki geçici muaflik hükümleri; gerek bu kanunun yürürlüğü tarihinden önce muaflikten faydalanmamış binalar hakkında, gerekse 6188 sayılı Kanunun 13 neü maddesi ile 1837 sayılı Kanunun 206 ve 491 sayılı kanunlarla değişik 4 neü maddesi gereğince geçici muafiyet almış binalar hakkında da, bu binaların inşaatlarının sona erdiği yılı takibeden 10 yıllık devrenin 1.3.1971 tarihinden sonra kalan kısmı için uygulanır. (Ancak, 28 . 2 . 1971 tarihine kadar tarhi gereken Bina, Buhran ve Savunma vergileri, mezkûr tarihe kadar mer'i olan kanun hükümlerine göre tarh, tahakkuk ve tahsil olunur.)

1833 sayılı Arazi Vergisi Kanunu ile ek ve tadilleri gereğince tamman geçici muafiyetler saklıdır.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar olan devre ile ilgili tarh, tahakkuk ve tahsil muamelelerinin, Bina ve Arazi Vergisi kanunu ile Vergi Usul Kanunu ve bunların ek ve tadilleri hükümleri gereğince özel idareler tarafından yapılmasına devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 3. — 28 . 2 . 1970 tarihine kadarki dönemlere aidolarak tahakkuk edip de bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar tahsil edilmemiş Bina, Buhran, Savunma ve Arazi Vergisi borçlarının kanunun meriyetinden itibaren geçecek ilk 2 nei ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin, vergi cezası ve gecikme zamlarının % 90 ı, 2 nei iki ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin vergi cezası ve gecikme zamlarının % 80 i ve 3 neü iki ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin vergi cezası ve gecikme zamlarının % 70 i affedilir.

Bu devreye taallük eden vergilerden ihtilâflı bulunanlar (Kanunun meriyetinden sonra ihtilâflı hale gelenler dâhil) ödeme süresinin başladığı tarihten itibaren ikişer aylık süreler içerisinde tamamen ödendikleri takdirde 1 nei fıkrada açıklandığı nisbette aftan faydalanırlar.

GEÇİCİ MADDE 4. — 1970 yılında Emlâk Vergisinin uygulanmasıyla ilgili her türlü giderlere harcanmak üzere 1970 yılı Bütçe Kanununun Maliye Bakanlığı kısmının 14.000 nei bölümüne 14.496 numaralı (diğer giderler) maddesine gerekli ödeneği kaydetmeye veya bu tertibe aynı maksatla ödenek aktarmaya Maliye Bakanı yetkilidir.

Yürürlük ve yürütme :

MADDE 41. — Bu kanun 1 . 3 . 1971 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 42. — Bu kanunu Maliye Bakanı yürütür.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

GEÇİCİ MADDE 2. — Millet Meclisi metninin geçici 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3. — 28 . 2 . 1971 tarihine kadarki dönemlere aidolarak tahakkuk edip de bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar tahsil edilmemiş Bina, Buhran, Savunma ve Arazi Vergisi borçlarının kanunun meriyetinden itibaren geçecek ilk 2 nci ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin, vergi cezası ve gecikme zamlarının % 90 ı, 2 nci iki ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin vergi cezası ve gecikme zamlarının % 80 i ve 3 ncü iki ay sonuna kadar tamamını ödiyenlerin vergi cezası ve gecikme zamlarının % 70 i affedilir.

Bu devreye taallük eden vergilerden ihtilâflı bulunanlar (Kanunun meriyetinden sonra ihtilâflı hale gelenler dâhil) ödeme süresinin başladığı tarihten itibaren ikişer aylık süreler içerisinde tamamen ödendikleri takdirde 1 nci fıkrada açıklandığı nisbette aftan faydalanırlar.

GEÇİCİ MADDE 4. — Millet Meclisi metninin geçici 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Yürürlük ve yürütme :

MADDE 42. — Bu kanun 1 . 3. 1971 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 43. — Bu kanunu Maliye Bakanı yürütür.

